Hlasatel Krasavce

MIMOŘÁDNÉ ČÍSLO
III. SETKÁNÍ RODÁKŮ KRASAVCE,
ANEB DEN KRASAVEC |21. června 2025

Vážení rodáci, spoluobčané, čtenáři speciálního vydání Hlasatele,

dovolte mi, abych k vám promluvil prostřednictvím Hlasatele. Vy, co mě ještě neznáte, přijíždíte do Krasavec zdaleka, dovolte mi, abych se představil. Jmenuji se Radek Hora a jsem od podzimu 2022 starosta Obce Dolní Lukavice. Krasavce mám moc rád. Je to naše nejmenší obec a v současné době má 87 obyvatel, z toho 34 mužů, 31 žen a 22 dětí do 15 let (12 chlapců a 10 dívek). V nedávné době zde „vyrostlo“ mnoho nových rodinných domků a stěhují se sem rodiny s malými dětmi. Pro ně jsme na jaře v roce 2024 za kulturním domem upravili prostor pro setkávání, vzniklo malé ohniště s lavičkami, prostor se oplotil, aby byla zajištěna bezpečnost dětí a je zde i místo, kde si děti mohou hrát, které vzniklo díky podílu mnoho zdejších obyvatel. Těší mě, že se zde krasavští

(nejen děti) schází např. na májku, po akci Ukliďme Česko a krasavské zákoutí slouží svému účelu. Zákoutí je nyní více využíváno než v minulých letech. V Krasavcích se rovněž nachází malebná kaplička a v horní části obce malý rybníček, který patří Obci Dolní Lukavice.

S manželkou Evou jsem se zúčastnil minulého setkání rodáků, které se konalo v červnu 2015. Tehdy jsem celou akci obcházel s fotoaparátem na krku a vše dokumentoval. Dodnes máme společnou fotografii a také mnohé fotografie rodin. Když se dnes na tyto snímky dívám, mrzí mě, že mnoho obyvatel již není mezi námi. Vzpomínku na některé z nich najdete uvnitř Hlasatele.
Již rok předem jsme ladili program na tuto akci. Budu rád, když se všem bude líbit a akci si náležitě užijete. Přeji hezky strávený čas v Krasavcích a všem hodně zdraví.

Ing. Radek Hora, starosta obce

Obecní úřad Dolní Lukavice

Změny ve vedení:

Starostové: Ing. Radek Hora (2022)
Vítězslav Opálko (2002-2022)
Místostarostové: Vítězslav Opálko (2022)
Michal Böhm (2018-2022)
Marek Maňour (2014-2018)

Složení současného zastupitelstva (2022-2026):

- starosta Ing. Radek Hora
- místostarosta Vítězslav Opálko
- zastupitelé: Mgr. Eva Horová, Bc. Luboš Jícha, Ing. Anna Kadlec Valentová, Ing. Pavel Netrval, Bc. Petra Procházková, Ing. Michal Švec, Ing. Petr Dvořák, Ph.D. (2022-2023).

Pan Michal Böhm (ekonom) ukončil pracovní poměr v roce 2023 a uzavřel s obcí smlouvu o dílo na ekonoma obce. V pracovním poměru je stále Mirka Štychová, která zastává funkci tajemníka. Dalšími pracovníky (údržba zeleně, obce) jsou Oto Balaško, Petr Rout.

Slovo místostarosty

Obec Dolní Lukavice v uplynulých deseti letech a i v letech předešlých zažívala dynamický rozvoj. Stranou dění nezůstávaly ani Krasavce.

Pokud se mám ve výčtu akcí soustředit na posledních deset let, jednou z nejvýznamnějších akcí bylo vybudování nového veřejného osvětlení. Jeho realizace se uskutečnila souběžně s demontáží vzdušného vedení elektřiny a následného uložení nových kabelových rozvodů v majetku ČEZ Distribuce a.s. do země. Současně byl doplněn místní bezdrátový rozhlas o další hlásiče.

Tyto akce byly prvním krokem koncepce, schválené zastupitelstvem obce v roce 2017. Konečným výsledkem by měla být rekonstrukce komunikace III. třídy (v majetku Plzeňského kraje) souběžně s výstavbou chodníků. Obec na tuto rozsáhlou akci nechala zpracovat projektovou dokumentaci, návrh projektové dokumentace pro územní řízení „Průtah Krasavce“ byl schválen zastupitelstvem obce v červnu roku 2020. Dokončení této akce značně přispěje ke zvýšení bezpečnosti místních občanů.

Kulturní dům se po ukončení pronájmu firmy Čistech podařilo pronajmout firmě pana Maláska z Lišic, který zde od roku 2021 provozuje tiskárnu. Garáž je využívána SDH Dolní Lukavice k uložení historických stříkaček PS 8 a PS 12 s přívěsy.

Okolí KD bylo upraveno pro potřebu setkávání občanů a zejména jejich dětí instalací herních prvků.

Vítězslav Opálko, místostarosta

Fotovzpomínka na II. setkání občanů Krasavec

Slovo zastupitelky

Když vyvstala otázka, kolik je v obci rodáků a kolik „nerodáků“ či „náplav“. Ruku na srdce, je důležité opravdu zorganizovat celé setkání jen pro rodáky? Jaký je vlastně rozdíl mezi tím, když se v obci někdo narodí a žije zde třeba jen několik let, než ten, který se narodí jinde, přižení se sem a prožije zde například dalších 50 let svého života. Pozná mnohem více lidí a má tu vesnici rád. A pak jsou tu patrioti, kteří zde bydlí byť jen několik let, ale vesnici mají rádi a rádi zde žijí. Tedy zorganizovali jsme setkání obyvatel a příznivců Krasavec, akci pro všechny všech věkových kategorií.

Krasavce jsou váš domov. O staré české vesnici se zmiňuje i kronikář (zpráva z roku 1947): *„Stará česká vesnice, jakých bylo dosti ještě ku konci 19. století, mění již dnes svou podobu. Stavení starého typu bylo dřevěné na kamenné podezdívce. Dnes se jedno po druhém mění a objevují se domky vystavěné z cihel s tvrdou, často křiklavě barevnou krytinou. Jaký to veliký rozdíl při pohledu na starou vesničku, kde bylo viděti jen zčernalé došky, které zpola zakrývaly koruny vysokých hrušní jadernic a předsedavek.“*

Dnešní vzhled vesnice je moderní. Vesnice byla elektrifikována, plynofikována. Dnes má každý televizi, internet, telefon, před některými domy stojí i několik automobilů. To vše je dnes samozřejmostí. Ale ještě v nedávné době tomu tak nebylo. V roce 1985 neměli v čp. 22, 20, 18, 34, 30 31, 35, 6 automobil. Barevný televizor měli pouze v čp. 8 a 34, neměli dokonce ani pračku, ani rádio. Kronikář se o nich zmínil, že žijí postaru, pracují v JZD, dostávají obilí a brambory, krmí prase pro domácí zabijačku.

Krasavce mají prostorný kulturní dům (čp. 10, v majetku Obce DL), v přízemí se nachází tiskárna pana Maláska. Po mnoho let zde naproti statku čp. 4 stojí malebná kaplička. Jelikož se každá vesnice živila převážně zemědělstvím, byla zde kovárna (čp. 11). Kronikář se zmiňuje o těžké práci v minulosti našich předků: *„Ta tvrdá, úmorná práce od ranních hodin do pozdního večera, od jara do zimy, to uskromnění ve všech potřebách, to jsou úděly drobného zemědělce a členů jeho rodiny, kteří pracují v zemědělství. Kostnatá, předčasně zestárlá a shrbená, udřená postava chudého zemědělce s mozolnýma rukama, obličejem, nepohodou a strádáním rozbrázděným a sluncem ožehnutým, v prostém, často chatrném šatě, toť typ venkovského člověka.“* To dnes také dávno neplatí. Lidé pracují převážně ve městech, po covidu již mnoho z nich zůstává doma na „home office“ a nemusí ani nikam dojíždět.

Možná jediné, co nám přeci jen trochu na rozdíl od dob minulých chybí, je osobní setkávání. I přes mnoho pomocníků v domácnosti a všude kolem, si i přes uspořený čas, mnohdy nenajdeme pár minut na setkání s rodinou, sousedy, kamarády. Jsme v práci od rána do večera. Někdo pracuje i o víkendech. Děti už dávno neběhají po vsi, nehrají vybíjenou a nechodí pěšky a bosy za každého počasí do školy. Tráví čas na sociálních sítích a žijí ve virtuálním světě. Dříve naši předkové po práci sedávali na lavičkách před svými staveními ve stínu lip nebo akátů a klábosili o všem možném. Každé babičce se říkalo „teta“ a všichni se navzájem znali. Muži se scházeli v hospodě. Dříve v Krasavcích bývaly dvě hospody (v čp. 12 - provoz ukončen v r. 1953 a čp. 24, lahvové pivo se dalo koupit v čp. 18).

Ale co stále zůstává, jsou vzpomínky. Kronikář je hezky popsal: *„Živě každému vyvstane na mysli obraz vesničky, myšlenky, které zalétají*

k domkům, stromům, cestám, zkrátka ke všem předmětům, ke kterým je táhnou radostné vzpomínky. Zvlášť rodný domek jest stálým předmětem jeho vzpomínek, v nichž každý kout, každé místečko vyburcuje v mysli nějakou drobnou událost. V něm v duchu vidí svoje rodiče, sourozence, s nimiž prožilo tolik šťastných chvil, jak sladké jsou vzpomínky na domov!"

Proto žijte v Krasavcích rádi, ať jste rodáci nebo nerodáci! Ať vás sem už osud jakkoliv zavál. Jste tu doma, žijete zde a Krasavce jsou a snad i nadále budou vaším domovem!

Mgr. Eva Horová, zastupitelka

Co se nám povedlo

Nové symboly obce - znak a vlajka (2017-2018)

Nové symboly obce (znak a vlajka) byly v září roku 2017 schváleny na veřejném zasedání.

Znak je červeno-modře dělený štít se sníženým stříbrným břevnem. Nahoře je zlatý klíč podložený stříbrným šikmým mečem se zlatým jílcem a záštitou a v dolní části je pět zlatých hvězd. Lomené břevno je odvozené od erbu vladyků z Lukavice, s nimiž jsou spojeny první zprávy o obci v písemných historických pramenech. Klíč a meč jsou atributy svatých Petra a Pavla, kterým je zasvěcen dolnolukavický kostel, který je svědkem historie obce a jejím duchovním centrem. Hvězdy v modrém poli ukazují na svatého Jana Nepomuckého, jehož sochy jsou v katastru obce instalovány ve čtyřech provedeních a tomuto světci zasvěcena také zámecká kaple. Lomené břevno či modré pole mohou být interpretovány jako odkaz na řeku Úhlavu, která katastrem obce protéká.

Vlajka opakuje podobu znaku, její list tvoří tři vodorovné pruhy (červený, modrý a bílý). V červeném pruhu je žlutý klíč, podložený bílým šikmým mečem se žlutým jílcem a záštitou. V modrém pruhu je pět žlutých hvězd.

Návrh nových symbolů obce byl odeslán do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ke schválení. Na podzim roku 2018 byly slavnostně pokřtěny na oslavách 100 let republiky.

Nejhezčí vánoční strom (2020)

V anketě Plzeňského deníku „O nejhezčí vánoční strom 2020" zvítězila Dolní Lukavice. V hlasování předčila Přeštice i Plzeň.

Kompletní rekonstrukce budovy obecního úřadu (2019-2021)

Chtěl bych vás seznámit s průřezem postupu kompletní rekonstrukce budovy obecního úřadu nebo chcete-li, její generální opravou. Jak vyplývá z následujícího textu, pobyt v budově se stal bez nadsázky již zdraví nebezpečný. Po mnoha letech v úřadu strávených se mně alergické potíže a astma zhoršilo natolik, že jsem v říjnu 2018 musel být hospitalizován v nemocnici. Zdravotní potíže v průběhu stěhování, když se hnulo s nábytkem a podlahami, měli i ostatní zaměstnanci. Zkrátka, nebylo již vyhnutí, projekt byl zpracován, stavební povolení vydáno, nezbývalo tedy, než úřad přestěhovat do připravených náhradních prostor a dát se do toho. Nyní, po dvou letech usilovné činnosti, která není v náplni práce nikoho z nás, vás můžeme seznámit s novou podobou úřadu. Výsledek posoudíte sami.

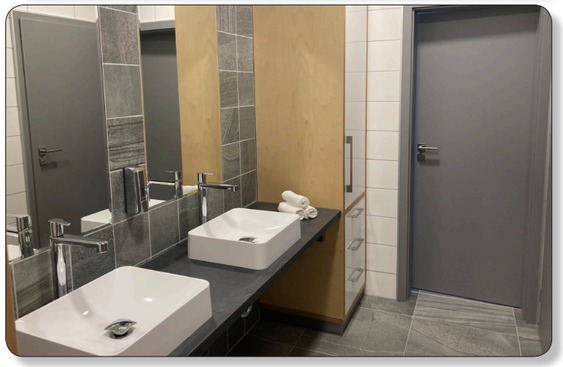

Chtěl bych jen podotknout, že všechnu činnost, která s rekonstrukcí souvisela, od zajištění projektu, stavebního povolení, dotace, výběru materiálů, přizvání architekta, grafika, zajištění nábytku, kamerového systému, zabezpečení objektu, demontáž a montáž výpočetní techniky, elektronické úřední desky, výzdoby interiéru, oken, a v neposlední řadě stěhování tam a zpět jsme prováděli při ostatní běžné činnosti, ke které je úřad zřízen.

Navíc byla změněna podoba a vybavení dvora. Přístřešky v havarijním stavu jsme svépomocí odstranili. Bývalá zámecká zeď byla stabilizována a k ní přistaven přístřešek pro komunální techniku s vydlážděnou podlahovou plochou 100 m2. Dešťové vody z obou objektů jsou svedeny do podzemní nádrže o objemu 10 m3. Voda z ní bude sloužit k mytí obecní techniky na nově vybudované mycí ploše a k zalévání veřejné zeleně. Rovněž příjezdová komunikace uvnitř je nová a dvůr je kompletně vyklizen. Za přístřeškem je umístěn box pro dočasné umístění nalezených psů.

Tím chci jen říci, že našim následovníkům budu předávat nadstandardně vybavený úřad, prostý dluhů a jiných závazků a na vás - na voličích bude, abyste dobře vybrali a dohlíželi na to, aby se obec dále intenzivně a všestranně rozvíjela.

Slavnostní otevření kompletně zrekonstruované budovy a bohatého programu včetně ocenění významných osobností obce proběhlo 30. července 2021.

Vítězslav Opálko

Základní škola a mateřská škola

Změny ve vedení:

Ředitelky: Mgr. Ivana Kvíderová (do 31. 7. 2018)
Mgr. Lenka Hajšmanová, DiS. (1. 8. 2018-31. 7. 2024)
Mgr. Lenka Čengeryová (1. 8. 2024)

Základní škola

Naše škola je malotřídní typ školy, ale od školního roku 2019/2020 funguje „nemalotřídně“, neúplná ZŠ, má 5 tříd. Součástí školy jsou 2 oddělení školní družiny. V odpoledních hodinách mohou děti navštěvovat některý z kroužků.

Mateřská škola

Od 1. září 2022 je provoz MŠ rozšířen o jednu třídu s polodenním režimem, která je umístěna v místnostech bývalého bytu. MŠ je tedy trojtřídní s kapacitou 66 dětí. Ve školkové části budovy jsou umístěny 2 třídy. Součástí budovy MŠ je i školní jídelna, která vaří pro MŠ a ZŠ včetně svačinek pro MŠ.

Školní rok	počty žáků ZŠ	počty žáků MŠ
2015/2016	64	54
2016/2017	77	48
2017/2018	73	52
2018/2019	76	49
2019/2020	70	56
2020/2021	73	56
2021/2022	71	56
2022/2023	77	63
2023/2024	79	66
2024/2025	90	66

ZŠ a MŠ má celkem 24 zaměstnanců, z toho 12 učitelů, 2 vychovatelky, 4 asistenty pedagoga, 1 vedoucí školní jídelny, 2 kuchařky, 1 pomocnou kuchařku a 2 školnice.

Jak šel čas … 2015-2025

- Byla provedena další etapa výměny rozvodů vody v budově MŠ, poměrně nepřehledná a komplikovaná větev přes kuchyň s přepojením sousedního bytu včetně zednických a malířských prací.
- V souvislosti s nárůstem počtu žáků byla provedena adaptace učebny nad bytem v ZŠ, využívané v posledních letech jako ateliér a sklad. Mimo připravené práce byla zjištěna destrukce části podlahy.
- Po dobu uzavření ZŠ (COVID-19) jsme využili k výměně kotlů na tuhá paliva z roku 1969 za plynové kotle, která byla původně plánována na letní prázdniny.
- Modernizace víceúčelového hřiště u ZŠ (umělý povrch, mantinely, odrazová plocha)- dokončeno, zajištění dotace 400.000 Kč.
- Započali jsme s rekonstrukcí stávajícího bytu v MŠ, prostory budou sloužit školní jídelně a školce. Část bouracích a demotážních prací jsme provedli svépomocí. K začátku školního roku 2021/2022 byly škole předány rozšířené prostory školní jídelny, o které dlouho usilovala. Kapacita je pro 10 dětí, kterým se dveře otevřely v září 2022.
- ZŠ a MŠ získala dotaci na výstavbu venkovní učebny se sociálním a technickým zázemím. Tento projekt byl spolufinancován z prostředků EU prostřednictvím 7. výzvy MAS Aktivios, z. s.
- Byla podaná žádost o dotaci na realizaci rekonstukce ZŠ (ve vyhodnocení jsme byli 5. pod čarou, v dalším kole budeme žádat opětovně).
- V roce 2024 se povedlo získat dotaci na rekalaudace školního bytu na školní družinu, sanace vlhkého zdiva a výměna otopného systému. Projekt je rozdělen na dvě hlavní etapy. V první části by se měla realizovat školní družina, která by měla být hotova do konce května, druhá část by měla následovat přes hlavní prázdniny, kde se bude realizovat oprava třídy a tělocvičny.

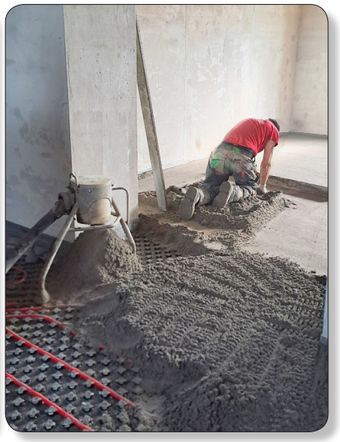

Výročí obce

800. výročí od první písemné zmínky obce Dolní Lukavice (2016)

Troufám si říci, že jsme jej velkolepě a důstojně oslavili v červnu 2016. Do třídenního programu se zapojilo mnoho místních, ať už v řadách organizátorů, technického zabezpečení nebo v roli účinkujících (pracovníci a žáci ZŠ a MŠ, spolky i jednotlivci).

Program začal v pátek v podvečer průvodem obcí v dobových kostýmech. Průvod zorganizovala základní škola Dolní Lukavice. V 19:30 byl slavnostně odhalen památník písmáka Václava Jana Maška na lukavickém hřbitově. Průvod byl zakončen u ohniště, kde si všichni opekli buřty a program poté následoval místní kapelou Asfalt, která hrála k poslechu i tanci do ranních hodin.

Sobotní program začal v 9 hodin ráno mší svatou v dolnolukavickém kostele, kterou sloužil P. Peter Hermanovský. Úvodní slovo na oslavách přednesl starosta obce Vítězslav Opálko, který následně s třemi historickými postavami (Ferdinand z Morzinu, Josef Haydn a Jim Lovell) odměnil 15 čestných dárců krve z obcí Dolnolukavicka. Dále udělil 3 čestná občanství rodákům obce. Všichni obdrželi krásné pamětní plakety, které nechala obec pro tuto příležitost vyrobit. Zdobí je logo oslav, jehož autory jsou děti ze ZŠ. Dopolední program patřil místní MŠ a ZŠ. Vystoupil hudební soubor Lukaváček, žáci ze ZŠ zatančili dětskou zumbu a Českou besedu. Odpoledne si všichni přítomní mohli poslechnout Dechový orchestr ZUŠ Přeštice, Konrádyho dudáckou muziku, Pilsner jazz band, večer patřil kapelám Brouci band, Abba stars a Ponorka band. V rámci oslav byl připraven i doprovodný program - v lukavickém kostele byl od 14 hodin koncert na cembalo v podání Terezy Živné, na fotbalovém hřišti proběhl zápas staré ligy FC Viktoria Plzeň s místními a poté soutěž nejmenších hasičů Soptíci. V areálu MŠ bylo připraveno skotačiště - skákací hrad, trampolíny a další atrakce, před základní školou probíhala akce Vzhůru ke hvězdám - zajistila Techmania Science Centre Plzeň, v klubovně byla výstava obrazů lukavického rodáka, umělce Mildy Kasla. Nechyběly ani stánky s občerstvením a regionálními potravinami. Sobotním programem provázela moderátorka Ing. Markéta Čekanová.

V neděli oslavy pokračovaly vystoupením skupiny Čechomor, které začalo v 17 hodin před zámkem. I přes deštivý začátek se počasí nakonec umoudřilo a všichni odcházeli příjemně naladěni.

Vítězslav Opálko

100 let sokola (2019)

Ve dnech 15.-16. června 2019 proběhly oslavy 100 let Sokola v Dolní Lukavici. V sobotu dopoledne slavnost probíhala ve venkovním areálu sokolovny. Po stručném úvodním slovu předsedy Václava Pelce obsáhleji v sokolské uniformě pohovořil Pavel Hajžman, člen výboru TJ a hospodář TJ Radek Vrba. Krátce poté ocenění dostali členové TJ (Jaroslav Babka – in memoriam, Zdeňka Babková, Ing. Zdeněk Kot, Jaroslav Stehlík). Všichni obdrželi čestné uznání a knihu 100 let sportu v Dolní Lukavici, která byla záhy pokřtěna. Kmotrem knihy se stal pravnuk nejdéle úřadujícího starosty tohoto spolku Ing. Václav Turek, který po celou dobu dopoledního programu držel v sokolské uniformě se svou manželkou Gabrielou čestnou stráž s českou vlajkou.

Samozřejmě že zde nechyběl ani hudební soubor Lukaváček (pod vedením Mgr. N. Květoňové, která oba dny oslav moderovala a ještě stihla vystoupit se ženami z TJ Sokol Přeštice) a taneční vystoupení místních děvčat Magic Girls (pod vedením Š. Lexové). Program krátce po poledni zpestřili žáci z místní ZŠ. S paní ředitelkou nacvičili svižnou ukázku pohybové zdatnosti. Skladbu „Cesta“ z XVI. Všesokolského sletu (z roku 2018) předvedly ženy z TJ Přeštice a TJ Dobřív. Velkým překvapením bylo vystoupení současných členů TJ, kteří nacvičili historickou skladbu ze sletu. V 16 hodin začala hrát kapela Asfalt, kterou ve 20 hodin vystřídala Ponorka band.

S oslavami se pokračovalo v neděli odpoledne na fotbalovém hřišti. Ve 13.50 hodin zde přistál první parašutista z Aeroklubu Plzeň-Bory. Následovalo ho 11 dalších, mezi nimi také tři ženy. Seskočili s nápisem 100 let Sokola, dvěma českými vlajkami. Následovalo utkání mini žáků z DL proti mini žákům Chlumčany (6:8) a utkání starší přípravky žáků DL (10:6). V 16 hodin jsme přivítali fotbalistky FC Viktoria Plzeň. Zápas skončil remízou 7:7. Oslavy pokračovaly neplánovanou zábavou s hudební skupinou Asfalt v pergole sokolovny do nočních hodin.

Mgr. Eva Horová

Dámský klub oslavil 20 let (2019)

Na podzim 1999 se místní ženy shodly na tom, že je velká škoda, že se neschází jako kdysi ve Svazu žen. Domluvily se, oslovily další ženy. První setkání zrealizovaly v listopadu toho roku. Ženy se pravidelně schází, vyrábí různé výrobky, nacvičily divadlo, chodí cvičit, sbírají víčka a hliník, četly o adventu dětem v MŠ pohádky a pomáhaly jim péct vánoční cukroví. Podílí se take na kulturním životě v obci (oslavy 200 let ZŠ – Kája Mařík, oslavy 800 let obce, 100 let Sokola, pravidelně masopust, čarodějnice, adventní akce). Zúčastňují se také soutěží (např. o nejlepší zástěru, klobouk, brynďák, vánoční cukroví, velikonoční nádivku, bramborovou buchtu atd.). Uspořádaly vepřové hody, slaví MDŽ, narozeniny a svátky jednotlivých členek. V Přešticích se zúčastňujeme akce “Tvořivý víkend”. Jejich činnost si financují samy. Také hodně cestovaly a některé z nich stále cestují. Mimo to jezdí také na zájezdy, které pořádá Obec. V roce 2000 začala kroniku Dámského klubu vést Zdena Babková. V roce 2013 tuto aktivitu převzala paní Bělonožová. Jedná se víceméně o fotokroniku (dokumentace jejich činnosti). Paní Babková vždy vše fotila. Poté ji nahradil pan Bělonož.

Mgr. Eva Horová

Haydnovy hudební slavnosti (HHS) oslavily 30 let (2022)

Je nesporným faktem, že HHS se během své existence staly v regionu doslova fenoménem. Dalším faktem je místo jejich vzniku. S oblibou říkám, že jejich kolébkou je Dolní Lukavice.

V době začátku mého působení v zastupitelstvu obce jsem se zúčastnil několika jednání, na kterých se po 10. výročí HHS řešil jejich další osud. Hlavním důvodem byl nedostatek finančních prostředků. Těmi tehdy neoplývala ani naše obec, ba naopak, byla zatížena dluhy. Přesto jsme se v zastupitelstvu jednoznačně postavili za další pokračování HHS. Vždy jsme našli v rozpočtu obce prostředky na podporu konání festivalu, vymínili jsme si spolupořadatelství a ponechání zahajovacího koncertu v naší obci. Vždyť právě tady hudební velikán Franz Joseph Haydn pobýval,

prožil zde šťastné roky mládí, své profesní začátky, složil první symfonii. A právě u nás se myšlenka HHS zrodila.

Později rozhodli organizátoři z řad České společnosti Josepha Haydna rozšířit festival o další repertoár a pořádat koncerty v regionu jižního Plzeňska i v samotné Plzni. Je důležité si uvědomit, že HHS po celou dobu neorganizuje žádná placená agentura, ale tým lidí – dobrovolníků z řad HHS a z obcí, ve kterých se koncerty konají.

Vítězslav Opálko

Hasiči oslavili 135 let (2022)

Nejvýznamnější akcí byly v červnu oslavy 135. výročí založení sboru v Dolní Lukavici. Oslavy proběhly u hasičské zbrojnice v areálu MŠ, kde mohli návštěvníci vidět ukázku HZS Přeštice a také činnosti mladých hasičů. Součástí oslav bylo také oficiální pokřtění automobilu Ford Transit určeného převážně pro výjezdovou jednotku. Večer pak pokračovala zábava v areálu Chovatelny, kde zahrála kapela Harlet.

Mladí hasiči

Kroužek mladých hasičů funguje v naší obci již od roku 2015, navštěvují ho dívky i chlapci od 6-15 let a v posledních letech již dosahují na závodech velkých úspěchů.
Od roku 2019 jezdíme na konci léta na víkendové soustředění. Zázemí pro soustředění proběhlo v Eurocampu Běšiny a v kempu na Hnačově.

Michal Divišovský

Dolnolukavický Hlasatel (2022)

Dovolte, abych v úvodu zmínil, že první číslo Hlasatele vyšlo před 30ti lety. Je mi ctí, že jsem na práci jeho původních tvůrců mohl navázat. Sluší se připomenout tehdejší redakční radu, kterou tvořili Josef Netrval, Zdeněk Hodic... Skládám jim hold a poděkování! Postupně jsem vytvořil nový tým (Michal Böhm, Milda Kasl, Mgr. Eva Horová, Mirka Štychová), časopis dostal novou podobu a je vámi, obyvateli obce stále žádán. To pokládám v tak dlouhé historii za malý zázrak. Obecní časopis Hlasatel vychází pravidelně, zpravidla 7x do roka v obsahu 16-20 plnobarevných stránek. Od roku 2007 je do každé domácnosti dodáván zdarma.

Hlasatel zpravidla obsahuje:

Slovo starosty, zprávy a informace z OÚ, zprávy ze ZŠ a MŠ, troška historie, zajímavosti jako fotohádanka, zajímavé místo, seznámení s novými obyvateli, jubilanti, zprávy z fotbalu, pozvánky na kulturní akce, každé vydání obsahuje rozhovor s místním občanem, sekci zajímavostí jako např. rybáři, dárci krve, myslivci, hasiči, švadlenky, zapomenuté osobnosti Dolnolukavicka a mnoho dalšího.

Snažíme se dělat Hlasatel čtivý pro naše občany. Velmi nás těší, že několik desítek Hlasatelů posíláme i poštou rodákům, kteří již nemají trvalý pobyt v naší obci a rádi se dočtou nové informace.

Obecním pravidlem je, že ke každé větší akci vychází mimořádné číslo Hlasatele:

- 100 let od vzniku republiky, rok 2018
- SOKOLÍK 1, ke 100. výročí SOKOLA, rok 2019
- SOKOLÍK 2, rok 2020
- Rekonstrukce OÚ, rok 2021
- Hlasatel rodákům, rok 2015, 2021, 2024, 2025
- Mimořádné číslo k volbám do zastupitelstva obce
- Oslavy SDH 130. a 135 výročí
- Brožuru mapující 30 ročníků festivalu HHS

Vítězslav Opálko

Rok 1993
první vydání - č. 1

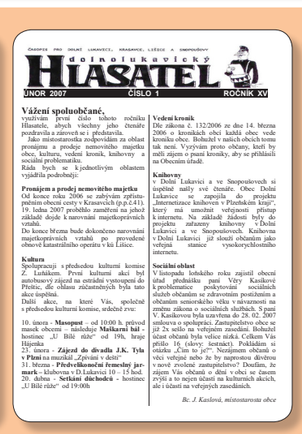

Od února 2007
zdarma všem občanům

Březen 2013

Březen 2015
první celobarevné vydání

Březen 2017
nové logo od Mildy Kasla

Leden 2021
nová úvodní stránka se znakem obce

Lukaváček oslavil 20 let (2023)

V pátek 16. června 2023 se zpívalo, tančilo a oslavovalo na zahradě Chovatelny v Dolní Lukavici. Konal se tradiční koncert k příležitosti Evropského dne hudby a hudební soubor Lukaváček slavil 20. výročí od svého založení. Současní členové Lukaváčku a hosté ze ZUŠ Přeštice, Dobřan a Plzně si připravili pro posluchače bohatý kulturní program. Děti zpívaly s velkou chutí a nasazením a doprovázely se hrou na zobcové flétny. Nejen je, ale i naše hosty jste mohli slyšet hrát na keyboard, akordeon, housle, klavír, trubku či saxofon. Program zpestřily mažoretky z tanečního oboru ZUŠ Přeštice a v neposlední řadě naši stálí hosté svým zpěvem či hrou na hudební nástroje, kteří v ZUŠ již absolvovali a hudbě se stále věnují. Na pódium nakonec vstoupili bývalí členové Lukaváčku a spontánně zazpívali svoji oblíbenou písničku. Velkým překvapením pro mne bylo setkání s prvními členkami souboru, které jsou dnes již rodiči a společně si zavzpomínaly: *„Nebudeme lhát, občasně vzpomínáme na vtipné zážitky ze soutěží a tanečních vystoupení. Moc nás to bavilo a ohromně nabíjelo, to je jasné! Nebudeme zastírat, že možná dnešním členům souboru tak trochu závidíme, že spolu můžete všechny tyhle věci tvořit.“*

Všichni si mohli prohlédnout fotografie, články, seznamy členů a přehledy vystoupení za období 20 let ve vystavené kronice.
Děkuji všem účinkujícím dětem za jejich úžasná vystoupení, která byla pro mne tou největší odměnou. Je radost vidět a slyšet tolik mladých šikovných lidí!

Mgr. Naďa Květoňová

Nová výstavba v Krasavcích

V ulici rodiny Budkových si postavila rodina Jánských z Přeštic, dnes čp. 47 (paní Jánská je vnučka paní Bendové roz. Přibáňová z čp. 18).

Další výstavba proběhla na bývalé „Štěpnici“, kde si postavili rodinné domy Marcel a Luboš Jíchovi čp. 51 a 52, kteří už jako děti jezdily na chalupu k prarodičům do čp. 4, kde trávily velkou část prázdnin.

Na podzim roku 2016 dostali stavební povolení a započali se stavbou včetně příjezdové cesty. Část stavebních prací si dělali svépomocí, s částí pomohli kamarádi a známí, část řešili dodavatelsky. Počátkem roku 2019 byly stavby dokončeny a v červenci 2019 zkolaudovány. Dnes jsou obyvateli Krasavec včetně manželek a dětí, kdy Tomáš a Kačenka jsou již dalšími krasavskými rodáky.

Co se děje v Krasavcích?

V Krasavcích se pravidelně koná mnoho akcí. Rok vždy začíná Tříkrálovou sbírkou (viz níže), mnoho lidí (pravidelně 25 obyvatel a děti) se zúčastňuje akce Ukliďme Česko. O Velikonocích děti chodí drnkat. 30. dubna se zde staví májka a i zde se sejde mnoho dospělých i dětí. V loňském roce se několik obyvatel zúčastnilo stavby, nátěru a následné instalace herního prvku - domečku se skluzavkou u KD v Krasavcích. Herní prvek nyní slouží dětem. Poděkování patří Obci za instalaci laviček a ohniště.

Bc. Luboš Jícha

Tříkrálové koledování

Od roku 2014 chodila s dětmi koledovat paní Mgr. Ivana Kvíderová. Sdělila: *„Nejdříve jsme chodili neoficiálně, ani jsme nevybírali peníze. V dalších letech byla již naše sbírka ve spolupráci s Charitou Přeštice.“* V roce 2018 sbírku převzala paní Eva Budková. Sdělila: *„V té době chodil ještě můj syn, tak jsem to vzala.“* Koledníci se měnili, ale poslední tři roky mají stabilní sestavu – Dominiku Budkovou a sourozence Kratochvílovy. A co je potěší? Paní Budková prozradila: *„Potěší nás vždy to, když už nás lidé vyhlížejí a pro koledníky mají připravenou i nějakou sladkost* nebo občerstvení. No a samozřejmě netrpělivě čekáme na výsledek sbírky, zatím se nám daří, a rok od roku je to vždy o něco vyšší částka.“

Další kulturní akce pořádané obcí:

- Pravidelné vítání občánků
- Zájezdy do divadla
- Hasičská soutěž „O pohár starosty“
- Haydnovy hudební slavnosti
- Rozsvícení vánočního stromu
- Cestovatelské přednášky
- Ukliďme Česko
- Noc kostelů
- Setkání 60+

Mgr. Eva Horová

Svatba v Krasavcích

5. června 2021 se konala svatba na zahradě Petry Divišové a Květoslava Kratochvíla čp. 46. Svatbu oddával pan starosta Vítězslav Opálko s matrikářkou z Přeštic.

Tisící obyvatel

Dolní Lukavice v novodobé historii poprvé dovršila tisícovku obyvatel a přehoupla se tak do začátku druhé tisícovky. Tisícím obyvatelem se stal Marcel Jícha (*2017), který se se svými rodiči Marcelem a Petrou přistěhoval do nově postaveného domu v Krasavcích v srpnu 2019. Nové obyvatele do obce slavnostně přivítal starosta obce pan Vítězslav Opálko. Vzápětí se přišli k trvalému pobytu přihlásit další obyvatelé, Luboš a Tereza Jíchovi se synem Lubošem. Ti se přistěhovali do sousedního nového domu. Dolní Lukavice jako jedna z mála vesnic okresu Plzeň-jih zaznamenává již mnoho let trvalý nárůst obyvatel.

Jak šel čas v Krasavcích

1919 - zakoupen zvonek do kapličky (podlehl rekvizici v roce 1944).

1929 - elektrifikace obce.

1926 - založena obecní knihovna (v čp. 10).

1940 - obecní úřad Krasavce změnil název Gemeinde Krasavce- Schönheid.

1945 - obec osvobozena americkou armádou.

1946 - přesídlení některých obyvatel do pohraničí.

1946 - zakoupena hasičská stříkačka zn. Stratílek (zakoupena Obcí Krasavce za 97.000 Kčs).

1946 - otevřena hasičská zbrojnice.

1947 – první hasičský ples.

1948 – první traktor zn. Zetor zakoupil Ondřej Mašek (čp. 22) za 120.000 Kčs.

1948 – připravené plány na stavbu kanalizace (za 22.000 Kčs).

1948 – založeno Hospodářské strojní družstvo a družstevní prádelna v čp. 10, měli pračku Perun, vodu do prádelny brali ze studny před čp. 30.

1948 – zakoupen nový zvonek do kapličky (vážil 20 kg a stál 2.994 Kčs), poprvé se zvonilo na pouť sv. Petra a Pavla.

1949 – před vánočními svátky začal jezdit autobus Libákovice-Přeštice (obyvatelé nastupovali u kříže u Vodokrt).

1951 - prodán poslední plemenný býk (majitel Tomáš Hajžman, čp. 21).

1951 – v říjnu byl do obce zaveden telefon, hovorna byla v čp. 15.

1952 – otevřena prodejna Jednoty v bývalém sále hospody v čp. 24.

1952 – prádelnu a mandl v čp. 10 přebírá do vlastnictví MNV.

1953 – ukončen provoz hostince čp. 12.

1961 – sloučení JZD Krasavce pod Dolní Lukavici, předseda Václav Havránek.

1963 – hojné rozšíření televizorů v obci (cena 3.000–6.000 Kčs).

1963 – stavba kanalizace.

1964 – MNV Krasavce sloučeno k celku MNV Dolní Lukavice.

30. května 1967 - začal jezdit linkový autobus Libákovice-Plzeň (zastávka je před čp. 4), jízdné Krasavce-Plzeň stálo 6 Kčs, dělnická týdenní jízdenka 15 Kčs.

1967 – první eternitová střecha v obci (sundána poslední došková střecha na stodole u čp. 18).

1967 – do obce zajíždí pojízdná prodejna s masem.

6. února 1976 - slavnostní otevření nového KD.

12. března 1976 – první oslavy MDŽ v budově nového KD Krasavce.

1979 – hovězí dobytek chovali jen v čp. 3, prasata v čp. 16 a 20.

1980 – vyasfaltována část cesty vedoucí z Krasavec do Snopoušov (dokončena v r. 1983).

1998 - přijela do vsi první pojízdná staročeská hospoda, pořadatelem byl muzikolog Andreas Kröper, chovatel koní.

2003 - I. setkání rodáků, které zorganizoval Václav Kvídera.

2005 - byl zbudován vysílač operátora Eurotel na vrcholu Homolky.

2009 - opravena socha sv. Jana Nepomuckého vedle kapličky.

2015 - obec začala poskytovat pro své trvale žijící obyvatele příspěvek na domácí ČOV ve výši do 30.000 Kč, na výměnu kotlů za nízkoemisní 10.000 Kč, k tomu bezplatné poradenství a zpracování žádostí najatým kvalifikovaným pracovníkem.

2015 - byla podél polní cesty ke Zlínu ve směru od Krasavec provedena výsadba ovocných stromků.

2015 - II. setkání rodáků

2019 - byla podaná žádost o finanční dotaci (Plzeňský kraj) na rekonstrukci technické infrastruktury v Krasavcích (veřejné osvětlení).

2020 - bylo odstranění vzdušného vedení elektřiny, avizovaný ČEZem od roku 2015, rekonstrukce veřejného osvětlení byla provedena souběžně.

2022 - byl schválený nový územní plán obce.

2023 - Obec uzavřela dohodu s KKC Přeštice o možnosti využití služby „Senior TAXI Přeštice“ pro naše občany.

2023 - instalace herních prvků za KD.

(sestaveno z Kroniky Krasavec 1919-1991 a informací OÚ)

Zlaté a diamantové svatby z Krasavec 2015-2025

2017 – diamantová svatba

Anna a Václav Kvíderovi oslavili 19. října 2017 diamantovou svatbu. Seznámili se v prvních poválečných tanečních v Přešticích. 19. října 1957 si na tehdejším MNV v Dolní Lukavici a poté v kostele sv. Petra a Pavla řekli své „ano“. Nevěstě bylo 19 let a ženich byl o tři roky starší. Svatební hostinu měli u nevěsty doma v DL čp. 47. Manželé spolu vychovali tři děti: Annu, Václava a Karla.

2022 – diamantová svatba

21. dubna 2022 diamantovou svatbu oslavili Slávka a František Šestákovi z Krasavec čp. 33. Seznámili se na taneční zábavě. Na jaře 1962 měli svatbu. V té době bývaly zvykem už jen sňatky občanské, na národním výboru. Paní Šestáková sdělila: *„Moje maminka si však postavila hlavu - buď budeme mít svatbu v kostele, nebo na ni nepůjde! Šli jsme tedy za panem farářem a zeptali se ho na možnost církevního sňatku. Nastal problém. Náš termín svatby totiž byl na Bílou sobotu, čas vrcholícího půstu. Pan farář byl obětavý. Slíbil, že pojede vyjednávat za panem biskupem do Českých Budějovic. Jeho mise byla úspěšná. Od 13 hodin jsme měli povolenou svatební hostinu bez omezení. Uskutečnila se ve Spolkovém domě v Přešticích. Na domácí hostinu totiž nebyla šance sehnat dostatek masa. Oddavky jsme tedy měli dvoje. Na MNV v Dolní Lukavici to byl poslední svatební obřad v obci. Následující obřady už vykonával MěNV v Přešticích. A maminka se dočkala i vytouženého církevního obřadu v kostele sv. Petra a Pavla v Dolní Lukavici.“*

2024 – zlatá svatba

Manželé Budkovi se seznámili na taneční zábavě v Letinech. „Ano“ si řekli 25. října 1974 na radnici v Přešticích. Svatební hostina se konala v hotelu v Přešticích. Ženich Vlastimil (*1952) pochází z Vodokrt a nevěsta Hana (*1951) z Letin. V prosinci 1975 se manželům narodil nejstarší syn Vlastimil,

v únoru 1977 druhý syn Martin a v březnu 1979 nejmladší Milan. Po roce 1990 se z paneláku z Přeštic přestěhovali do novostavby v Krasavcích, kde žijí. Radost jim dělá 6 vnoučat.

2025 – zlatá svatba

Manželé Švihlovi se seznámili v roce 1972 na taneční zábavě v sokolovně v Dolní Lukavici. Nevěsta Marie Prachová (*1953) pocházela z Krasavec čp. 8 a ženich Karel Švihla (*1953) z Přeštic.

Svatba se konala 28. června 1975 v obřadní síni v budově současné Spořitelny v Přešticích na náměstí. Šaty nevěstě šila paní Ivona Bělonožová z Dolní Lukavice. Závoj měla nevěsta zapůjčený od Marie Uzlové (provdané Hodlové), která se vdávala krátce před ní. Nevěsta měla krásnou kytici červených anturií a bílých karafiátů. Hostina se konala doma u nevěsty v Krasavcích čp. 8. Ihned po svatbě novomanželé začali žít v Krasavcích čp. 8. Brzy po svatbě se manželům narodil syn Michal (*1975) a za tři roky po něm druhý syn Karel (*1978). V současné době manželé žijí v Krasavcích čp. 8 a radost jim dělají tři vnoučata.

Mgr. Eva Horová

Fotovzpomínka na II. setkání občanů Krasavec

Rozhovor s nejstarší ženou z Krasavec Marií Havlovou (*1940)

Od kdy žijete v Krasavcích?

Především bych chtěla říct, že jsem rodačka z Lišic (čp. 8). V roce 1960 jsem se provdala za Václava Havla z Krasavec a o rok později jsem se přistěhovala do Krasavec čp. 27 za manželem. Žili jsme s manželovými rodiči – Václavem a Boženou. Pomáhala jsem na hospodářství. V roce 1970 jsme si s manželem postavili dům čp. 36, kde bydlím doposud.

Na koho nebo na co si vzpomínáte, když jste se přestěhovala do Krasavec?

Určitě na „tetu Hebrojc". Pomáhala nám na poli. Samozřejmě vzpomínám na naše sousedy. Naproti nám bydlela paní Benešová (byla vdova) a chodila k nám na návštěvu. Vedle nich bydleli Vackovi (Pavel a Marie s rodinou), vedle nás bydleli Maškovi. A také vzpomínám na manžele Ryplovy, kteří měli domek v místech, kde dnes mají Budkovi autodopravu (naproti KD).

Vzpomenete si na nějakou významnou událost v obci?

Určitě to pro mě bylo svěcení nově opravené sochy sv. Jana Nepomuckého vedle kapličky. Sochu opravila Obec Dolní Lukavice v roce 2009. Slavnost obnovených památek se konala 30. června 2012. Soše požehnal farář Pavel Vodička a pro nás krasavské obyvatele to byla velká sláva.

Co se Vám v Krasavcích líbí?

Líbí se mi, že jsme malá obec. Scházela jsem se s ženami ve Svazu žen. Všichni se tu známe. Je tu přátelská a rodinná atmosféra.

Jste tu nejstarší, co se tu podle Vás nejvíce změnilo?

Určitě přestavby domů a nová výstavba. Vesnice se úplně změnila.

Mgr. Eva Horová

Zajímaví lidé v obci

František Šesták (*1940) žije v Krasavcích čp. 33

Když mu bylo 70 let, začal se věnovat řezbářství. Přivedl ho k tomu jeho zeť ze Vstiše. Jako myslivec si kupoval dřevěné podložky pod trofeje a požádal pana Šestáka, zda by mu je nevyrobil. Pan Šesták sdělil: *„Nejdříve jsem ho odmítl, protože jsem si řekl, že bych to nezvládl, ale pak se mi to rozleželo v hlavě a zkusil jsem to. Byl spokojený zeť i já."* Po nějaké době pan Šesták během zimního období začal vyřezávat andělíčky podle předlohy. Vyřezává je převážně z lipového nebo olšového dřeva, protože je měkké a dobře se mu s ním pracuje. Nedávno zhotovil také dřevěné zajíčky a další velikonoční dekorace na velikonoční stůl. Za jeho největší dílo považuje betlém s krásnými figurkami. Prozradil: *„Těchto betlémů jsem udělal celkem 11 kusů. Podaroval jsem celou rodinu. Když jsem začínal, tvořil jsem jednu figurku celý den. Když jsem jich vyřezal více, získal jsem už praxi a pak jsem za den vyrobil pět figurek."* U Šestáků najdete také obrazy, které pan Šesták tvořil dlátem. Vše ostatní vyřezává pilkou.

Jana Fischerová (*1983) žije v Krasavcích čp. 45 (dříve čp. 34)

Od 17. května 2017 v Přešticích provozuje obchod Spokojená mamča. Na otázku, co jí k tomu vedlo, odpověděla: *„Byl to můj sen vybudovat hezký krámek, kde najde každý, kdo k nám zavítá, potřebné zboží, a kam se každý bude rád vracet."* Sortiment byl primárně cílen na módní dámské zboží a dobroty na mlsání, jako je Mixit, řecká vína, olivy, česká vína Rybízák. Velkou část dnes tvoří i dárkové zboží (svíčky, koupelový sortiment, hrnečky a krásné dárkové balíčky všeho druhu a připravené na přání). A co paní Fisherovou na tom baví? Sdělila: *„Těší mě, když se k nám vracejí spokojení zákazníci a chodí k nám nejen pro zboží, ale berou nás jako svoji součást života, kam si chodí i jen popovídat a potěšit se hezkým zbožím."* Zakladatelka obchůdku prozradila, že se potkává se zákazníky různých věkových kategorií a každý si jde za svým cílem. *„Někdo chce u nás najít krásný kousek oblečení a poradit se co mu nejvíce sluší, někdo potřebuje krásný dáreček nebo něco dobrého a někdo k nám rád chodí pro své objednané balíčky,"* prozrazuje majitelka. Na závěr je třeba sdělit, že od založení obchůdku je zde i zásilkovna, PPL a nově jsou i výdejním místem pro DPD, balíkovnu a GLS.

Pham Hong Giang (*1969) žije v Krasavcích čp. 20

V ČR žije od roku 1986. Studoval zde jazykovou školu a pak podnikal. V Krasavcích žije od roku 1988, tedy od narození syna Lukáše, kterého vychovali s manželkou Alenou, rozenou Hrubou. Žije zde celý rok (mimo ledna a února, kdy má dovolenou ve Vietnamu). V Krasavcích se mu líbí klid, les, potok, hezká okolní příroda, přátelští lidé. Hodně si rozuměl se starší generací, např. s panem Kvíderou, Nohavcem a dalšími. A co odpovídá na otázku, jaké jsou rozdíly mezi ČR a Vietnamem? Sdělil: *„Zejména podnebí a pak velmi kulturně rozdílné. Celkově, mentalita lidé, politika a tak."* Pan Pham rozumí i místním zvykům, co se týká jídla, tak jí všechno, co je dobře připravené. Hovoří velmi dobře česky.

Mgr. Eva Horová

Rozhovor s nejstarším mužem z Krasavec Františkem Šestákem (*1940)

Od kdy žijete v Krasavcích?

Žiju zde od svého narození. Tatínek František Šesták (1907-2001) pocházel z Oseka, vyučil se kovářem a pracoval jako kovář v kovárně v Přešticích. Maminka se jmenovala Emilie (1912-1990), rozená Šlesingerová, pocházela z tohoto domku čp. 33, kde žila s rodiči. V domku jsem vyrůstal ještě se svou sestrou Růženou (1935-2015), která se provdala do Čižic. V roce 1962 jsem se oženil se Slávkou (*1941) rozenou Přibáňovou ze Snopoušov čp. 39. Jsme spolu 63 let. Máme dvě dcery a čtyři vnoučata a pět pravnoučat.

Na koho nebo na co si vzpomínáte ve svém dětství?

Vzpomínám na více lidí. V první řadě na starého pana Hebra. K němu mám pro čtenáře jednu legrační historku. Když mi bylo asi deset let (někdy kolem roku 1950), sešli jsme se s kluky u krasavského rybníčku a vymýšleli, co budeme dělat. Na střeše Hebrovic domku seděli tři holubi. Kluci mě vyhecovali, abych doběhl domů pro šísprak. Jednoho jsem trefil. Spadl ze střechy a bylo po něm. Ale co mě čekalo druhý den? Pan Hebr si k nám přišel stěžovat a požadoval uhradit 50 Kčs. Rodiče mu to zaplatili, ale holuba jsme už nedostali. Rád vzpomínám na naši skvělou partu kluků (Pepíka Reichelta, Václava Nohavce, Pepíka Paška a další). Hráli jsme hokej na rybníce, vybíjenou, běhali po vsi a chodili na zábavy. Dodnes mám před očima „babi Hejdukojc" – Barboru Dědičovou. Žila v čp. 12. Byla to starší žena drobné postavy, vlasy nosila stažené v drdůlku. Vždy k nám přišla a prosila mě: *„Fando, zastřel mi vrabce, ať mám na polévku."* Vyšel jsem jí vždy vstříc. Paní Dědičová zemřela v roce 1966. Vzpomínám si také na historku s četníkem. Někdy kolem roku 1958, když mi ještě nebylo 18 let, rodiče mi koupili motorku. Neměl jsem ještě řidičský průkaz, sedl jsem na motorku a sjel na ní od nás z vršku dolů

ke kapličce. To ale viděl četník Mašata ze Řeneč, který nešťastnou náhodou jel kolem na kole. Musel jsem zaplatit pokutu 100 Kčs. A samozřejmě nesmím zapomenout na Václava Kvíderu (1935-2021), kterého jsem měl moc rád. Spolu jsme se podíleli na stavbě rodinného domu (čp. 38) našich dětí Karla a Ivany.

Vzpomenete si na nějakou významnou událost v obci?

Určitě pro mě největší událostí v obci byla stavba kulturního domu, která trvala čtyři roky (1972-1976) a byla postavena v akci „Z“. Všichni pracovali zdarma. Pracovali zde hlavně důchodci (T. Prach, F. Šesták st., F. Prach, V. Havel a V. Rypl). Podílela se na tom celá vesnice. My mladší hlavně o sobotách a nedělích. Nedovedete si představit, jaká to byla sláva, když byl kulturák 6. února 1976 slavnostně otevřen a jakou radost jsme měli, když byla otevřena nová prodejna.

Co se Vám v Krasavcích líbí?

Líbí se mi poloha našeho domku. Máme klid a krásné výhledy na Střížov, Přeštice, Horní a Dolní Lukavici, Hradčany. Je to kousek do lesa. Všude kolem je krásná příroda.

Jste tu nejstarší, co se tu podle Vás nejvíce změnilo?

Určitě obyvatelé. Již to není ta vesnice, kterou pamatuji v dětství. Žije zde plno nových obyvatel, které s manželkou ani neznáme. S tím souvisí výstavba domů, je zde mnoho novostaveb. A pak také určitě doprava. Dříve sem moc autobusů nezajíždělo a nyní se dostaneme do Přeštic, Plzně a autobusy jezdí poměrně často.

Mgr. Eva Horová

Co je v obci nového

Kostelní báň v Dolní Lukavici

14. června 2019 byla sundána báň na kostele sv. Petra a Pavla v Dolní Lukavici. Celkové náklady na opravu krou a střechy činily 1.893.951 Kč vč. DPH. Vzhledem k finanční náročnosti akce, budou práce realizovány na etapy, přičemž v roce 2019 se počítá s částkou min. 600.000 Kč. Farnosti se podařilo získat prostředky z Havarijního programu Ministerstva kultury ve výši 400.000 Kč, dalších 100.000 Kč přidala farnost a rovněž částkou 100.000 Kč podpořila obec Dolní Lukavice.

V prvním červencovém týdnu roku 2019 se začalo s navážením nových trámů a přípravou nosné konstrukce. Dřevěná konstrukce byla na podzim ošetřena fungicidním nátěrem. V červnu a červenci dalšího roku pokračovaly práce na lucerně, byla osazena římsa a provedeno bednění věžičky. Horní část věže byla oplechována, zhotoveny ramenáty a provedeno bednění, které má definitivní tvar věže. V roce 2021 se s dokončovacími pracemi začalo na konci srpna. Na dvou kontrolních dnech bylo shledáno, že klempířské práce pokračují podle plánu.

V pondělí 8. listopadu 2021 byly do makovice vloženy dva tubusy. První s poselstvím od Obce Dolní Lukavice, které sepsal starosta obce pan Vítězslav Opálko. Druhé poselství se zprávou o farnosti Dolní Lukavice a informacemi o stavu kostela a průběhu stavebních prací zpracoval místní farář P. Peter Hermanovský. Do druhého tubusu umístil jednatel firmy Tegmento s.r.o. Rudolf Faust se svými kolegy stavební plány báně, smlouvu o dílo, rozpočet na stavbu báně, výpis z obchodního rejstříku a fotografie z NPÚ Plzeň.

10. listopadu 2021 byla v ranních hodinách navrácena na věž kostela báň za přítomnosti zástupců církve, Obce Dolní Lukavice, novinářů, místních i přespolních občanů a žáků z lukavické ZŠ a MŠ. Zavěšení cibulovitého vrchu na popruhy jeřábu komplikoval už před zvednutím zlacený kříž s mnoha paprsky na špičce. *„Báli jsme se, aby se kříž nepoškodil, až se na věži popruhy odepnou,“* vysvětlil tesař Radim Tluček, proč měli pod hákem jeřábu při zvedání speciální dřevěnou konstrukci. Samotná akce trvala přibližně šest minut. Po osazení báně na věž ještě hodinu a půl probíhaly ukončovací práce na věži. Báň byla upevněna a nainstalován bleskosvod. Rudolf Faust sdělil: *„Třetí tubus jsme po navrácení báně na věž umístili do zastřešeného sanktusu. Nachází se v něm denní tisk (Plzeňský deník) z 10. listopadu 2021.“* Pan farář P. Peter Hermanovský k této události sdělil: *„Bylo to poprvé, kdy jsem něco takového viděl. Mám radost, že se to povedlo, protože jsme zpočátku měli obavy, aby nedošlo ke krádeži měděných plechů, což se často stává. Mám pocit, že si to místní vzali za své a stavbu hlídali. Tímto jim patří můj dík.“*

Mgr. Eva Horová

Židovský hřbitov

Jako rok založení hřbitova se uvádí 1654. Odborníci uvádějí, že je zřejmě ještě mnohem starší. V každém případě je hřbitov, přesněji texty na náhrobcích, pramenem informací k historii židovského osídlení jižního Plzeňska.

Na hřbitově je celkem 239 náhrobků, mnohé z nich mají barokní podobu. Tuto informaci uvádím v souvislosti s pracemi, které na židovském hřbitově proběhly. Náhrobky byly narovnávány a čištěny. Údržba probíhá v návaznosti prohlášení židovského hřbitova za kulturní památku dne 1. 12. 2020.

Mgr. Eva Horová

Obyvatelstvo 2015-2025

Narození Krasavce:

Tereza Kratochvílová	25. 04. 2016	čp. 46
Viola Lejsková	15. 03. 2017	čp. 6
Jakub Kratochvíl	17. 05. 2018	čp. 46
Klára Budková	02. 11. 2018	čp. 43
Artur Hodek	10. 01. 2019	čp. 40
Tomáš Jícha	29. 11. 2019	čp. 52
Samuel Hodek	23. 07. 2020	čp. 40
Kateřina Jíchová	28. 08. 2020	čp. 51
Oliver Lukáš	27. 10. 2020	čp. 6

Zemřelí Krasavce:

Vladimír Kohout	20. 05. 2015	čp. 21
Václav Skála	08. 03. 2016	čp. 5
Václav Havel	23. 06. 2017	čp. 36
Jiří Šlehofer	01. 05. 2019	čp. 15
Václav Kvídera	02. 03. 2021	čp. 1
Anna Kvíderová	02. 03. 2021	čp. 1
Václav Nohavec	28. 03. 2022	čp. 19
Emil Sika	09. 01. 2023	čp. 26

Václav Nohavec se narodil 14. 8. 1941 jako prvorozený syn Barbory a Františka Nohavcových. V roce 1943 se narodil jeho bratr František a v roce 1945 sestra Ludmila. Do školy chodil v Dolní Lukavici a následně v Přešticích. Vojnu sloužil u parašutistů v Chrudimi. Poté většinu svého života pracoval ve mlýně a JZD v Dolní Lukavici, kde pracoval až do odchodu do důchodu. Byl členem SDH Krasavce, měl rád auta a motocykly. Svoji vlastní rodinu nikdy neměl, ale vždy byl součástí rodiny své sestry Ludmily, jejího manžela Karla a jejich dětí Ludmily a Karla. Rodný dům v Krasavcích čp. 19 nikdy neopustil a strávil tam celý svůj život i s jeho rodiči. Zemřel 27. března 2022.

Emil Sika se narodil 9. 12. 1941 v Mlýnci u Klatov. 19. prosince 1964 se oženil a přestěhoval se do čp. 26 v Krasavcích, kde žila jeho žena Hana (*1945), rozená Švajcrová, s rodiči. Tam společně vychovali i své dvě děti, syna Emila (*1965, žije s rodinou v Krasavcích) a dceru Hanu (*1966, žije s rodinou v Čižicích). Celý život pan Sika pracoval jako státní zaměstnanec a aktivně se zapojoval do veřejného života v obci. Po odchodu do důchodu mu dělalo radost malé hospodářství a chov zvířat. Byl členem SDH a Jednoty v Krasavcích. Měl rád cestování a poznávací výlety, ale nejvíce se vždy těšil na svou milovanou Šumavu. Zemřel 9. ledna 2023.

Mgr. Eva Horová

Václav Kvídera, nebo-li „strejda Kvíderojc“

Co mohu napsat o člověku, který se těšil všeobecné úctě, respektu a autoritě, o člověku tolik oblíbeném a známém po celém okolí? Pan Kvídera si až do konce života zachoval jasné myšlení, zdravý selský rozum a výbornou paměť. Jen tělo mu vypovídalo službu a nohy přestávaly sloužit. Vždyť celý život strávil těžkou prací jak v zaměstnání, tak prací okolo domu a hospodářství. Chlapák s fortelem, přirozenou autoritou a zdravým úsudkem, Jeho pracovitost, přičinlivost a činorodost byly pověstné, jeho slovo mělo váhu. Nedokázal odpočívat ani v důchodu. A do jeho široké dobromyslné tváře s vějířky vrásek od smíchu i hlubokými vráskami od strastí a trápení je vepsán celý jeho život.

Já ho znala vlastně odmalička, s jeho nejmladším synem Kájou jsem chodila do školy, můj brácha se zase kamarádil se starším Venou. Podle vzoru mých sestřenic a kamarádek jsem mu taky říkala po krašavském zvyku „strejdo“. Strejdu jsem vídala v Lukavici skoro pořád, pracoval v zednické partě při lukavickém JZD, vídala jsem ho v pracovní haleně a s nezbytnou hučkou na hlavě, vídala jsem ho pracovat i rokovat na výstavách drůbeže a králíků v Sokolovně, stejně jako jeho otec byl uznávaným chovatelem a znalcem holubů. Oba dva se trpělivě věnovali mladým chovatelům a získali je pro tohoto koníčka. Pro ty kluky byli tehdy tou nejvyšší autoritou! Pamatuju si pana Kvíderu, jak hraje v Maškově kapele na trubku či na buben.

Pan Kvídera i jeho žena Anny (rozená Hrubá, pocházela z Lukavice „od vrátnejch“) byli věřící, žili podle Desatera Božích přikázání a ve víře vychovávali i svoje tři děti. Ani po odchodu do důchodu neztratil strejda elán a činorodost. Stále pomáhal, kde bylo třeba, stále pracoval okolo domu i hospodářství, věnoval se vnoučatům, těch měl pět a všechna žila v Krašavcích. Pro jejich radost a pro pomoc při hospodaření si opatřil i malého koníka Hroma a dřevěný vozík, s ním často jezdil do „jézedáckých“ dílen, to byla pro moje děti vždy atrakce! Pamatuju si manžele Kvíderovy zcela zlomené a zdrcené žalem, když v listopadu 2000 náhle zemřel jejich syn Vena, náš tehdejší starosta. Ano, už je to čtvrt století! Přesto si pamatuju ty strašné listopadové dny, pláč, smutek a žal přátel, široké rodiny i celého okolí. Lidé litovali vdovu a dvě malé děti, ale ještě více cítili s Venovými zoufalými rodiči, kteří museli hledět do hrobu vlastnímu dítěti. Prožívali tu největší bolest, kterou mohou rodiče zažít...

Když se s věkem objevily i zdravotní potíže, musil strejda přece jen trochu zvolnit tempo. Sedával často na lavičce před domem se svým sousedem a kamarádem Venou Skálou. My jsme jim v žertu říkávali „krašavskej uvítací výbor“. Snad každý kolemjdoucí se u nich zastavil na kousek řeči, zdravili je řidiči i autobusáci. Když pak strejda Skálojc onemocněl a nakonec byl roky upoután na lůžko, jeho přítel a soused ho denně navštěvoval, povídal si s ním. Měl úžasnou paměť, dovedl krásně vyprávět o historii celého okolí a na Krašavsku znal snad každou myší díru!

Pan Kvídera byl velmi společenský, měl rád lidi a lidé milovali jeho. A miloval muziku. Vzpomínám si, jak byl vždycky šťastný, když mu při masopustní obchůzce muzikanti z Hájenky vyhrávali jednu písničku za druhou, a zatímco snacha a dcera roznášely maskám pohoštění, on si s muzikanty s chutí zahrál. Občas se objevil i v Chovatelně a nesměl chybět ani při oslavách „800 let Dolní Lukavice“. Každý ho spěchal pozdravit, stisknout mu ruku a prohodit s ním alespoň několik slov. Tehdy byl velmi šťastný! Životy strejdy Kvíderojc i jeho ženy se uzavřely 2. 3. 2021, uprostřed jedné z vln koronaviru. Jejich odchod zarmoutil lidi z celého širokého okolí. Za všechny přátele a známé se s nimi v Hlasateli moc dojemně rozloučil pan Josef Puchta, jeden ze strejdových přátel. Stejně jako panu Puchtovi se mi zdál odchod manželů Kvíderových symbolický až mystický. Bůh si je k sobě povolal oba dva najednou, v týž den, a tak prošli nebeskou branou bok po boku, tak jako spolu putovali skoro 64 roků svého pozemského života. Prázdná lavička mi ještě nějakou dobu vháněla slzy do očí. Pro mne byla symbolem konce starých časů, konce starých Krašavec. Konec vzájemné sounáležitosti, sousedské pospolitosti, vzájemnému pomáhání? Kdyby žil Romain Rolland v naší době a v našem kraji, dozajista by oslavil ve své knize „Dobrý člověk ještě žije“ život pana Kvídery! Věřím, že stejda Kvíderojc i jeho syn Vena shora bdí nad svými Krašavcemi a chrání svoje Krašaváky! Bylo mi ctí napsat tuto vzpomínku na jednoho z nejlepších lidí, které jsem kdy poznala.

Marti Fremlojc alias Blanka Zahradníková

Věděli jste, že ...

Pomoc po tornádu

24. června 2021 jihomoravské obce zasáhla mimořádná živelná pohroma nevídaného rozsahu, tornádo doslova zdevastovalo několik obcí. V takovéto situaci je přímá a adresná pomoc tou nejúčinnější, pokud je rychlá a nebyrokratická. Právě takovou pomoc organizovalo Sdružení místních samospráv (SMS ČR), jehož je naše obec členem. Zastupitelstvo obce DL na mimořádném veřejném zasedání 8. července 2021 schválilo poskytnout nejpostiženějším obcím dar v celkové výši 50.000 Kč.

Předání finančních darů obcím postižených povodní

Dne 25. září 2024 Sdružení místních samospráv ČR (SMS) spustilo iniciativu na podporu obcí zasažených zářijovými povodněmi. Obec Dolní Lukavice přispěla významnou částkou 100.000 Kč. Postiženým obcím bylo ze sbírky rozděleno 7.248.318 Kč. Pomoc obdrží celkem 13 obcí. O rozdělení darů rozhodoval poměr výše škod na obecním majetku v přepočtu na obyvatele a také místní znalost na základě doporučení krajských předsednictev SMS ČR z konkrétních krajů. Cílem bylo finančně pomoci obcím, které to vzhledem k rozsahu škod nejvíce potřebují.

Vítězslav Opálko

Fotovzpomínky

Krasavské děti

Violka Nováková (*2017)

Co se ti líbí na Krasavcích?

Je tady klid a mám to blízko do Dolní Lukavice, kde chodím do školy.

Kde si ráda hraješ?

Hraju si ráda na hřišti a na kolotoči blízko našeho domu. Také ráda chodím na procházky.

Luboš Jícha (*2017)

Co se ti líbí na Krasavcích?

Mám tu partu kamarádů.

Kde si rád hraješ?

U babi na zahradě.

Marcel Jícha (*2017)

Co se ti líbí na Krasavcích?

Líbí se mi naše dětské hřiště a chodit na procházku k daňkům a do lesa a jezdit na kole.

Kde si rád hraješ?

Rád si hraju na hřišti a u kolotoče, u babi s Bobešem, Tomíkem a Kačkou. A taky u nás doma.

Vydala Obec Dolní Lukavice v roce 2025, grafické zpracování Mirka Štychová, foto: Michal Böhm, Václav Živný, Ing. Radek Hora, Bc. Luboš Jícha, archiv OÚ.